

BULLETIN

UCHO

Podzim 2008

číslo 4

Vážení a milí příznivci Kantilény,

opět se Vám dostává do rukou vydání zpravodaje Kantilény UCHO, který se ohlíží za dalším půlrokem sezóny. Co se týče významných událostí, jako by se s nimi roztrhl pytel. Ze Sborové olympiády přivezla v létě Kantiléna dvě zlaté medaile, což se v konkurenci 441 sborů opravdu dá nazvat úspěchem. Ani v září si však sbor ani jeho vedení příliš neodpočinuli. Konala se totiž druhá část oficiálního projektu České republiky a Ruské federace s názvem Petrohrad, který Kantiléna iniciovala. Sbor při rádiu a televizi Petrohrad absolvoval v České republice celkem 5 koncertů a podle zpětných ohlasů se zde ruskému sboru opravdu líbilo a turné bylo úspěšné.

Nikoli jen v koncertním životě Kantilény staly se významné události. V září měl sbor tu čest zpívat na svatbě svého sbormistra. Událost to byla velkolepá a krásná a i na řádcích UCHA přejeme manželům Kleckerovým hodně a hodně štěstí!

Obsah tohoto čísla však není jen o koncertech. Dovolili jsme si Vám připravit malé nahlédnutí do sborového života ve všech jeho vrstvách, od malých dětí až po smíšený sbor dospělých.

Už i malí zpěváčci jezdí na soustředění, aby se zlepšili ve zpěvu a naučili nové skladby. Smíšenému sboru Kantilény se zase zastesklo po nácvicích mimo Brno, a proto odjel zpívat do Deštného v Orlických horách.

Děkujeme za přízeň, kterou Kantiléně zachovávejte, a těšíme se na Vás minimálně při podzimním koncertě, kdy vyjde další UCHO.

Přejí Vám příjemný dojem z koncertu a povznášející pocit při čtení tohoto čísla.

Kateřina Kunzfeldová
členka redakce

OBSAH

Úvodník.....	2
Slovo uměleckého vedoucího.....	4
Sborová olympiáda v Grazu.....	5
Polička 2008.....	6
Svatební zpravodaj.....	8
Soustředění s Kantilénou.....	9
Čtyřdenní soustředění v Kutinách u Říkořína.....	10
Ženy v brněnském uměleckém světě. Rozhovor s Evou Podařilovou...	11
Smíšený sbor v Orlických horách.....	13

SLOVO UMĚLECKÉHO VEDOUČÍHO

Milí posluchači a přátelé Kantilény,

jménem uměleckého vedoucího sboru bych vás rád seznámil s naší koncertní činností v první polovině 53. sezony. Zahájili jsme jako každoročně letním soustředěním v Poličce. Letos bylo o pár dnů kratší, kvůli červencovému soutěžnímu klání v rakouském Grazu. Sboristé si po velmi vydatném závěru minulé sezony odpočinuli jen jeden měsíc (15. 7. – 15. 8.). Prvním vystoupením 53. sezony byl koncert pěti sborů ve Křtinách (7.9.), které živě přenášelo rádio Proglas. Na koncertě mj. vystoupila Kantiléna, smíšený sbor nebo Musica da Camera Brno. V týdnu od 22. – 29. 9. jsme hostili dětský sbor při rádiu a televizi St. Peterburg. Obě tělesa společně vystoupila na dvou koncertech v Brně, po jednom koncertu v Podolí, Praze a Karlových Varech.

Hlavním studijním počinem uplynulých měsíců se jistě stala náročná skladba brněnského autora Evžena Zámečnicka *Utvořme krajinu zpěvu*, která nemá ve sborové literatuře pro dětské a

mládežnické sbory obdoby. Dnes ji máte příležitost slyšet v novém nastudování. Toho minulého se účastnilo asi jenom pět dnes zpívajících členů.

V následujících měsících budeme připravovat ryze francouzský program na koncert 2. 11. v kostele sv. Augustina v Masarykově čtvrti. Poté se intenzivně zaměříme na studium vánočního repertoáru. Čeká nás jako každoročně řada různorodých programů. 6.12. vystoupíme na koncertě pro rodiče s dětmi, o dva dny později zavítáme již po několikáté do Vídně, 11. a 12.12. budeme spoluúčinkovat na předvánočních koncertech Filharmonie Brno ve Wannick Gallery, 25.12. se uskuteční tradiční vánoční koncert v katedrále sv. Petra a Pavla a nebudeme chybět také na novoročním koncertě v Janáčkově divadle (Orff: Carmina Burana).

Přeji vám mnoho krásných hudebních zážitků na našich koncertech.

MgA. Jakub Klecker
umělecký vedoucí sboru

SBOROVÁ OLYMPIÁDA V GRAZU

Krátké shrnutí

Na počátku letních prázdnin, chvíli po tom, co se sbor vrátil z úspěšného koncertního turné po Itálii, se Kantiléna opět vydala na cestu. Nyní byl však cíl mnohem důležitější a poněkud napjatá atmosféra byla cítit již při odjezdu autobusu od Janáčkova divadla.

Tentokrát se zpěváci vydali zaútočit na zlaté medaile na

mezinárodní pěvecké soutěži – olympiádě, v rakouském Grazu.

Konkurence byla opravdu veliká, avšak Kantiléna dokázala všechny nepřijemnosti překonat a v obou dvou kategoriích, ve kterých soutěžila, získala zlatou medaili.

Zvláště hrdý může být sbor na zlato získané v kategorii č. 16 – duchovní hudba, kde jsme byli věkově nejmladším sborem a samozřejmě bez mužské části ansamblu. I přes tuto zdánlivou nevýhodu jsme ale dokázali zvítězit. Se dvěma vzácnými

Kantiléna u Stadthalle v Grazu

kovy na krku jsme se nakonec v těchto kategoriích umístili jako nejlepší z celé Evropy. CO víc dodat, snad jen: Viva la Kantiléna!

Dvě zlaté medaile ze Sborových her v Grazu

Markéta Toufarová
členka Kantilény

POLIČKA 2008

Letošní „Polička“ se od těch ostatních lišila jen ve složení zpěváků a v nacvičovaných skladbách. Letos to byly Moravské dvojzpěvy, Říkadla, Te Deum a naše „milovaná“ Krajina zpěvu.

A co vlastně POLIČKA je?

- 1, součást skříně
- 2, samostatný kus nábytku sloužící k odkládání jinde zavazujících věcí
- 3, město ležící ve výšce 555 m.n.m.
- 4, zkratka drogy, na které je závislá většina našeho sboru

Zde je její plné znění:

P – práce

Přesněji řečeno převádění linek, kaněk, čárek a klikyháků na melodii a její následné ukládání na paměťovou kartu v mozku. A také

pití hektolitrů čaje, psaní vykřičníků do už tak počmáraných not, ale také tisíce krásných okamžiků strávených uprostřed krajiny zpěvu.

O – odbíjená (= volejbal)

A samozřejmě i „přehazka“, ping – pong a běhání s paní doktorkou. Takhle obvykle vypadají sportovní činnosti. Tak jako staří Řekové, i Kantiléna se řídí heslem „V zdravém těle zdravý duch“, a tak nás po zkoušce vyženou na hřiště, kde litujeme, že s ostatními sbory nesoutěžíme i v míčových hrách.

L – láska

Láska k hudbě a ke zpěvu, protože bez ní nejde vydržet v Kantiléne obecně, natož na soustředění, kde po pár dnech začnete mít alergii na všechno, co jen zdánlivě připomíná Krajinu zpěvu.

A pokud je láska kamarádství, pak je to provaz, který drží celou Kantilénu pohromadě v dobách, kdy se jí vítr hádek snaží rozfoukat jako pytel perí.

I – internát

Bez budovy internátu, kde každoročně bydlíme, si už většina z nás neumí soustředění ani představit. Je to sice studená kostka betonu, ale z jejích zdí vyzraňuje tolik tónů a vzpomínek, že když ji

na konci soustředění opouštíme, stěží se ubráníme slzám.

Č – čtrnáct

Kdyby se soustředěním v Poličce dávala čísla, to letošní vy dostalo právě čtrnáctku. Už čtrnáctkrát se náš sbor trmácel za nějakou Poličkou na Vysočinu, jako by jich i Ikei nebylo dost. Všechna soustředění jsou stejná, ale přesto je každý jiný. Letošní bylo čtrnácté, snad nebylo poslední.

K – Kuba

A taky samozřejmě Terka, Jana atd. Hřebíky v naší Poličce. Nejsou sice vidět tak jako to dřevo, ale drží celou Poličku pohromadě. Neučí nás jen skladby, ale jde jim především o to, aby nám nic nescházelo, a musím přiznat, že se k nim vždy podle toho nechováme.

A nesmím zapomenout na paní doktorku, bez které bychom se rozpadli doslova.

A – a co teď?

Popravdě řečeno už nevím, co mám psát, protože zbytek Poličky se popsat nedá. A když se o to pokusím, napadne mě už jen jedno slovo – Kantiléna.

Hana Zahradníčková
členka sboru

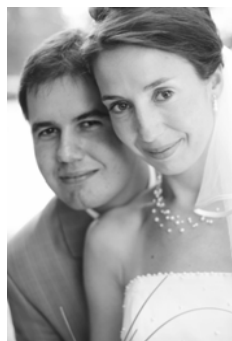
SVATEBNÍ ZPRAVODAJ

Už je to několik hodin a snad i dnů, co se dirigent Kantilény Jakub Klecker a bývalá zpěvačka Petra Obrovská vydali na strastiplnou cestu životem zvanou „manželství“. Počátek této cesty zahájili v sobotu 6. září v malém kostelíku sv. Jiljí na kraji Brna.

Nejvíce krásy je v jednoduchosti. A tahle svatba byla opravdu krásná. Ani zdaleka nepřipomínala svatební show Ivety Bartošové, ale o to byla kouzelnější. Tentokrát jsme si vyměnili role. Zatímco Kuba doteď vedl nás, pro tentokrát jsme vedli my jeho – k oltáři. A to písní *Květiny bílé po cestě* od Antonína Dvořáka. Příchod nevěsty v bílém, ověnčené krásou lásky a štěstí podbarvovaly křišťálové hlasy Kantilény písní *Cantate Domino*.

Když zaznělo knězovo požehnání, rozlehla se kostelem Janáčkova svatební píseň *Pán Bůh vám zaplat'*, při které se k nám přidal i Smíšený sbor Kantilény. Osudovým slovem „ano“ pak spojili svoje životní

cesty v jednu společnou, na kterou je Kantiléna vyprovodila písní *Laudate pueri*. Oba se při ní láskyplně usmívali, tak doufejme, že jim tento úsměv vydrží nadlouho.

Kateřina Marečková
členka sboru

Foto: Magdalena Šteflová

SOUSTŘEDĚNÍ S KANTILÉNKOU

Byla tam krásná krajina. Byli jsme v takovém krásném údolí. Byl tam dům, ve kterém jsme bydleli a potom ještě jeden, ve kterém jsme zpívali. Potom tam byla louka, na ní chatky a hřiště. A už nic, jenom v tom údolí les a silnice, taková lesní. A také tama vedla blízko trať. Když po ní jel vlak, tak jsme ho slyšely i v pokoji. Bylo to hezké místo.

První den jsme tam viděli krtka, bylo to hezké zvířátko. Ráno jsme měli rozcvičku. Potom jsme měli snídani. A pak bylo zpívání. Potom jsme měli soutěže nebo hry a také se šlo třeba ven. Pak se zase

zpívalo. Zpívali jsme písničky dvojhlasné i tříhlasné. Moc jsme toho udělali.

Dobře nám tam vařili. Za budovou, kde jsme bydleli, byl potok. Pořádal se turnaj v přehazované a bodovalo se, jak kdo má na pokoji uklizeno. Také se pořádala soutěž o nejlepší písničku. Předposlední sen se opíjaly špekáčky.

Před soustředěním jsem neměla v Kantilénce ještě žádné kamarády. Ale když jsem se ze soustředění vrátila, tak už jsem měla kamarádů plno.

Moc se mi tam líbilo.

Hana Ptáčková
členka Kantilénky

Kantilénka na jarním koncertě 2008

ČTYŘDENNÍ SOUSTŘEDĚNÍ V KUTINÁCH U ŘIKONÍNA

Všechno to začalo tím, že Bety nám ohlásila asi někdy v dubnu, že po prázdninách v září pojedeme na soustředění. Samozřejmě až na výjimky měli všichni radost. Čas utíkal, prázdniny byly za námi a PRÁSK, v sobotu se jede na soustředění. Tak jsme všichni přijeli k „Bohémě“.

Cesta proběhla vcelku hladce. Dojeli jsme do ubytovny a nastal problém. Teda nebyl to zas ani tak problém. Asi se o tom nevědělo, že Sluníčka musí uklidit pokoje. Asi to byl menší oříšek. Nicméně v 15 hodin jsme mohli z klubovny na pokoje (museli jsme).

První den se všechno jen rozjíždělo. Tento vyčerpávající sen jsme přežili, protože všichni žijeme. A potom přišel večer. PRŠÍÍÍ...

Druhý den: Druhý den jsem začali rozcvíčkou. Potom následovala velice dobrá snídaně. A po snídani jsme zmáhali, nebo spíš on zmáhal nás, nepořádek. Následovalo

zpívání, svačina, hry, oběd a zpívání, svačina, hry, zpívání, večeře. Tyto činnosti se opakovaly každý den, až na malé změny.

Třetí den: Dělalí jsme všechno stejně, až na toto: hráli jsme přehazovanou a odpoledne jsme místo přehazované jsme se učili tancovat s paní Věrou.

Den zmatku a odjezdu. Tento den: rozcvíčka, atd., balení, balení, balení...

Vašek Sobotka
člen Kantilénky

ŽENY V BRNĚNSKÉM UMĚLECKÉM SVĚTĚ

Rozhovor s Evou Podařilovou

1) *Když jste byla malá, bylo Vaším snem stát se pianistkou, nebo jste toužila po něčem jiném?*

Jako malá jsem ráda hrála na klavír a přitom jsem milovala hudbu jako takovou (operu, orchestr, aj).

2) *Co způsobilo, že jste se dala na dráhu umělkyně? (přání rodičů, vlastní přání, byla jste výrazný talent, u kterého jiná věc nepřipadala v úvahu)*

Bylo to kolektivní rozhodnutí vycházející z mého přání a talentu.

3) *Pomáhala Vám rodina nebo byli proti?*

Rodina mě už od začátku velmi podporovala. Vychází to z toho, že oba, otec i matka se pohybovali v uměleckém světě. Byli zpěváci.

4) *Jaká byla Vaše studia?*

Moje studia byla naprosto bezproblémová.

5) *Být pianistkou není nic jednoduchého. Co všechno je součástí vašeho zaměstnání?*

Eva Podařilová

Má práce zahrnuje hlavně učení a korepetice na základní umělecké škole, dlouholetou spolupráci s Kantilénou a hru v orchestru. (Filharmonie Brno – pozn. redakce)

6) *Je těžké uplatnit se v Brně?*

Myslím, že je to stejně těžké jako kdekoliv jinde.

7) *Jak se Vám daří skloubit toto náročné povolání s osobním životem?*

Celkem bez větších problémů.

8) *Ovlivnil Vás nějak po umělecké stránce váš manžel?*

Asi ano.

9) *A co děti, věnují se také umělecké činnosti? (Jablko nepadá daleko od stromu).*

Moje dcera hrála na klavír. Má hudbu velmi ráda, ale rozhodla se vystudovat právnickou fakultu a dále se věnuje této profesi.

10) *Jaké je podle Vás brněnské publikum? Potřebovalo by vychovat?*

Brněnské publikum je vcelku dobré.

11) *Co Vás na této práci nejvíce baví? (sólové výstupy, učení, komorní doprovody, hra s orchestrem)*

Podle toho, o co se jedná. Jsem ráda, když si můžu sólově zahrát pěknou skladbu. Baví mě práce s talentovaným žákem i zajímavé doprovody.

12) *Naplňuje Vás práce pocitem uspokojení?*

Jak kdy. Záleží na okolnostech.

13) *Jste nervózní, když přicházíte na pódium?*

Ano. I po těch letech jsem stále nervózní.

14) *Jste dlouholetou spolupracovnicí našeho sboru, i díky Vám dosahujeme vysoké kvality provedení skladeb. Co pro Vás znamená práce s Kantilénou?*

Práce s Kantilénou je pro mě nejen uspokojení z dobré práce, ale i radost ze setkání s milými lidmi a s výbornými mezilidskými vztahy.

15) *Máte nějaký profesní sen, který byste si chtěla splnit?*

V mém věku již ne.

Jana Tebichová
redaktorka

SMÍŠENÝ SBOR V ORLICKÝCH HORÁCH

O víkendu 3. – 5.10. 2008 se konalo první soustředění Smíšeného sboru Kantiléna. Přečtěte si, co tomu předcházelo a jaké to tam vlastně bylo:

...jedna zkouška v neděli, další v úterý, ...zase v neděli, opět v úterý ...netrvá už tenhle stereotyp nějak dlouho?? Chtělo by to asi změnu... Co takhle naplánovat si společný víkend se zpěvem, zábavou, trochou turistiky a s pozváním i pro odvážné rodinné příslušníky? To by byla jiná káva...

Tohle jsme si o prázdninách s Kubou řekli. A jak řekli, tak udělali. A už se to všechno začalo zařizovat. Volba padla na chatu Jedlová v Deštné v Orlických horách. A tak v průběhu pátečního odpoledne a večera dne 3.10. 2008 projížděla brněnská auta Deštné křížem krážem a při hledání a navigaci k tajemné chatě v mlze si i mobilní operátoři vydělali nejednu korunku ©... Odměnou po jejím nalezení nám zato byl dobrý gulášek s knedlíčkem a vtipné poznámky těch, kteří přibloudili

dříve. V pátek jsme se tedy věnovali utužování kolektivu a sledování, která posádka se kde právě nachází a kolikrát projela kolem chaty Kristýna v kterém směru.

V sobotu jsme se probudili do mlhavého rána, takže po snídani jsme začali hned zkoušet a plánovaný výšlap na Velkou Deštnou jsme připravili na odpoledne. Zkouška byla moc fajn, i když nám Kuba nic neodpustil; ale takového už ho známe a jsme rádi, že je takový. To bychom si jinak mohli zpívat třeba s kytarou u táboráku, ehmm, že? Po obědě jsme vyrazili na lehkou túru na Velkou Deštnou – nejvyšší vrchol Orlických hor (1.115 m). Tam jsme si udělali společné foto a

ošlehaní větrem s plicemi naplněnými čerstvým vzduchem a s borůvkami (!) v břiše jsme se vrátili na základnu, kde nás již čekala první večeře. Pak krátká zkouška, během které naši blízcí připravili a zapálili ohniště před chatou a ostrými noži vyřezali zdobné ornamenty do špekáčků, kterým do konce života zbývaly už jenom minuty. Špekáčci, pěkně opečení, s hořčicí a čerstvým chlebem, byli výborní! Jako druhá večeře byli nepřekonatelní!

Večer se zájemci mohli podívat na vážné i úsměvné momenty z Kubovy a Petřiné svatby, trochu poklábosit a hajdy na kutě.

Nedělní slunečné ráno hned po snídani vybízelo k procházce, ale nás čekala opět práce na zbývajících částech Haydnovy mše, Dvořákových písních a naší oblíbené Kačeně divoké. Naším dvěma psím kamarádům – bíglům, zavřeným na pokoji naší altistky, se tato skladba zřejmě také líbila; soudě podle nepřerušovaného, vytrvalého a hlasitého vytí po celou dobu nácvičku. Jen nevím, kde a jestli vůbec se nadechovali, protože jejich legátová fráze v mezzoforte trvala snad 20 minut. No, máme se v tomto směru od nich asi ještě dost co učit.

Po obědě už někteří museli spěšně odjíždět, jiní si ještě dopřáli výlet na Šerlich s nádhernými výhledy do Polska a kávu s medovníkem na Masarykově chatě. Škoda, že to naše soustředění bylo tak krátké! Takových víkendů by mělo být víc! A právě proto už chystáme plány, jak si podobnou akci zopakovat. Až se nám to podaří, dáme vám všem zase vědět ☺.

Jan Černý
člen „smíšené Kantilény“

Naše redakce

Kateřina Kunzfeldová, DiS., členka sboru Kantilény, studentka MU

Lenka Zlámalová, členka sboru Kantilény, studentka MU

Jana Tebichová, členka sboru Kantilény, studentka MU

Tereza Toufarová, členka sboru Kantilény, studentka VUT

Kantilena o.p.s.

Komenského náměstí 8

602 00 Brno

Česká republika

IČO 27663515

DIČ CZ-27663515

KB a.s., Brno-venkov,

č.ú.: 35-4424580297/0100

tel.: +420 541 225 934

mobil: +420 731 603 629 (Jiří Hirsch)

fax: +420 541 219 917

e-mail: sbor@kantilena.cz

www.kantilena.cz